

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 200/18

Luxemburg, 13 december 2018

Arrest in de gevoegde zaken C-412/17 en C-474/17
Bundesrepublik Deutschland / Touring Tours und Travel GmbH en Sociedad
de Transportes SA

**De Schengengrenscore staat eraan in de weg dat Duitsland
touringcarondernemingen bij grensoverschrijdende busverbindingen verplicht om
het paspoort en de verblijfsvergunning van passagiers te controleren vóór hun
binnenkomst op het Duitse grondgebied**

Dergelijke controles hebben hetzelfde effect als grenscontroles en zijn dus verboden

Naar Duits recht moet iedere touringcaronderneming die binnen de Schengenruimte een geregelde grensoverschrijdende lijndienst naar Duitsland aanbiedt, het paspoort en de verblijfsvergunning van de passagiers controleren vóórdat de Duitse grens wordt overschreden. Deze controle beoogt te voorkomen dat onderdanen van derde landen die niet in het bezit zijn van die reisdocumenten, naar het Duitse grondgebied worden vervoerd. Om deze controleverplichting te doen naleven, kunnen de politiediensten vervoersondernemingen waarvan is vastgesteld dat zij onderdanen van derde landen zonder die reisdocumenten naar het Duitse grondgebied hebben vervoerd, op straffe van een dwangsom verbieden om nog een dergelijk vervoer te verrichten.

Touring Tours und Travel en Sociedad de Transportes zijn respectievelijk in Duitsland en Spanje gevestigde exploitanten van touringcarreizen die geregelde grensoverschrijdende lijndiensten onderhouden met bestemming Duitsland, waarbij de Duits-Nederlandse en de Duits-Belgische grens worden overschreden. Het Bundespolizeipräsidium (federaal presidium van politie, Duitsland) was van mening dat die ondernemingen een groot aantal onderdanen van derde landen dat niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten was, naar Duitsland hadden vervoerd, en heeft daarom in 2014, na een waarschuwing, deze ondernemingen op straffe van een dwangsom verboden om onderdanen van een derde land zonder het vereiste paspoort of de vereiste verblijfsvergunningen naar Duitsland te vervoeren.

De twee aanbieders van touringcarreizen hebben bij de Duitse rechter beroep ingesteld tegen dit verbod. Omdat hij twijfels had over de verenigbaarheid van de bestreden controleverplichting met de afschaffing van het grenstoezicht aan de Schengenbinnengrenzen, heeft het Bundesverwaltungsgericht (hoogste federale bestuursrechter, Duitsland) het Hof van Justitie een aantal vragen hierover gesteld.

In zijn arrest van vandaag stelt het Hof vast dat de Schengengrenscore (in de versie die van toepassing was in 2014¹) in de weg staat² aan deze controleverplichting voor de touringcarondernemers die vervoer naar Duitsland organiseren, alsook aan de vaststelling

¹ Verordening nr. 562/2006, die van toepassing was op het moment van de betrokken feiten, is ingetrokken en vervangen bij verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB 2016, L 77, blz. 1).

² Het Hof benadrukt dat het zich niet uitspreekt over richtlijn 2002/90/EG van de Raad van 28 november 2002 tot omschrijving van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf (PB 2002, L 328, blz. 17), kaderbesluit 2002/946/JBZ van de Raad van 28 november 2002 tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van hulpverlening bij illegale binnenkomst, illegale doortocht en illegaal verblijf (PB 2002, L 328, blz. 1) en richtlijn 2001/51/EG van de Raad van 28 juni 2001 tot aanvulling van het bepaalde in artikel 26 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 (PB 2001, L 187, blz. 45), waarop de Bondsrepubliek Duitsland haar stelling had gebaseerd dat het Unierecht de lidstaten ertoe verplicht om vervoerders van personen een controleplicht als die in het hoofdgeding en passende sancties op te leggen. Het Bundesverwaltungsgericht heeft immers uitdrukkelijk verklaard dat het niet verzocht om verduidelijking van de eventuele impact van die Uniewetgeving in deze zaak.

van beschikkingen waarbij het de vervoerders die deze verplichting niet zijn nagekomen op straffe van een dwangsom wordt verboden om dat vervoer nog onder dezelfde voorwaarden te verrichten.

Aangezien de betrokken controles worden uitgevoerd op het moment dat de reizigers plaatsnemen in de bus, aan het begin van het grensoverschrijdend vervoer, vormen zij controles binnen het grondgebied van een lidstaat, die verboden zijn wanneer zij hetzelfde effect hebben als grenscontroles.

Volgens het Hof hebben de betrokken controles een dergelijk effect en zijn zij dus verboden.

Die controles hebben immers als enig doel te verzekeren dat de personen aan boord van de betrokken touringcar die voornemens zijn de Duitse grens te overschrijden, daadwerkelijk tot het Duitse grondgebied mogen worden toegelaten. Aldus hebben zij, op dezelfde wijze als controles die door de grenspolitie worden verricht bij de overschrijding van de buitengrenzen, tot doel te verhinderen dat de passagiers die niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten zijn, het Duitse grondgebied binnenkomen. Zij worden namelijk juist verricht wanneer een binnengrens wordt overschreden.

Bovendien heeft de bestreden controleverplichting een algemeen karakter dat alle grensoverschrijdende busverbindingen betreft, ongeacht het gedrag van de betrokken personen en het al dan niet bestaan van omstandigheden waaruit een risico voor aantasting van de openbare orde blijkt. De controle van de reisdocumenten moet tevens stelselmatig worden uitgevoerd bij alle personen die reizen via grensoverschrijdende touringcarverbindingen. De litigieuze controleverplichting ziet daarentegen niet op touringcarverbindingen die beperkt tot zijn het Duitse grondgebied, hoewel deze even lang of zelfs langer kunnen zijn dan de grensoverschrijdende verbindingen waarvoor de controleverplichting geldt.

Aangezien de controleverplichting als zodanig in strijd is met de Schengengrenscore, staat deze code er ook aan in de weg dat de niet-naleving van deze verplichting wordt bestraft met een vervoersverbod dat gepaard gaat met een dwangsom.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170